

MEDČLOVEŠKI ODNOSI

Anton Prosen

Krizni časi so marsikatero družino ali posameznika pahnili na rob preživetja oziroma v revščino. Z obrazov teh ljudi je mogoče razbrati, da so zaskrbljeni za svojo existenco in prihodnost, predvsem za prihodnost svojih potomcev. Še vedno pa nas obkrožajo mnogi, ki krize ne občutijo in živijo precej lagodno, a vendar njihovi obrazi ne izžarevajo zadovoljstva in sreče. Že leta se sprašujem, zakaj smo Slovenci tako mrki, (pre)pogosto beremo z obrazov pravo jezo, zavist in še kaj.

Med dolgim in vročim poletjem sem se udeležil kar nekaj srečanj, na katerih se zbere razmeroma veliko ljudi. Že od zgodnje mladosti rad diskretno opazujem ljudi okoli sebe, tovrstna srečanja so pravzaprav priložnost za opazovanje. In vse bolj postajam zaskrbljen, saj vidim veliko posameznikov, ki so mrkih obrazov, se ne zmenijo za soseda, ne zmorejo medsebojnega pogovora, kaj šele, da bi se sosed sosedu nasmehnil. Z večine obrazov veje žalost ali pa celo hudobija. Medčloveški odnosi so povsem skrhani in opaziti je, da je vse več medsebojnega sovraštva. Včasih imam občutek, da postajamo ljudje bitja brez čustev. Če je vzrok gospodarska kriza, potem imejmo upanje, da se bodo s premagovanjem krize medčloveški odnosi izboljšali ali popravili. Bojim pa se, da se srž skriva v slovenski nravi in se bomo težko spremenili.

Medsebojni odnosi se opazno slabšajo tudi na delovnih mestih. To opazimo predvsem tisti, ki se le občasno vračamo v nekdanja delovna okolja. Po mojem bi morala biti ena od nalog vodilnih v delovnih okoljih, da se odnosi izboljšujejo, žal pa se velikokrat slabšajo. Seveda je to zahtevna naloga in za njeno reševanje so potrebna posebna znanja, ki pa se jih nismo naučili v nobeni izobraževalni ustanovi.

Prebral sem že nekaj zanimivih knjig, v katerih avtorji opozarjajo, da vse slabši in skrhani medsebojni odnosi v družbi, na delovnih mestih in v domačem okolju povzročajo nekatera huda obolenja. Seveda je mogoče po mnenju strokovnjakov način življenja in medsebojne oziroma medčloveške odnose izboljšati, pa kaj, ko se ljudje ne odzivamo dovolj hitro na spremembe, ne zaupamo strokovnjakom in se ne želimo odpovedati nekaterim slabim navadam. Verjetno je za boljše počutje vseh nas in boljše medčloveške odnose koristno, da imamo radi, kar počnemo, ter cenimo in spoštujemo sebe in druge. Pri tem so pomembni vsakodnevne spodbude ter opustitev negativnih misli, čustev in strahu. Po nasvetu strokovnjakov je bistveno, da imamo dobre in pristne odnose z ljudmi, ki nas obdajajo, da smo optimistični in ustvarjalni, učljivi ter ohranjamo smisel za humor. Razvijati moramo občutek, da lahko prispevamo k splošni blaginji in neposredno k reševanju vsesplošne krize, ki je zavladala v naši državi. Vse naštetu naj bi pripomoglo k zadovoljstvu posameznika in boljšim medčloveškim odnosom.

Vem, da se bo kdo morda vprašal, kakšno zvezo ima moje pisanje z geodetsko stroko. Menim, da je naše delo velikokrat povezano ravno z medčloveškimi odnosi. Geodetski strokovnjak pri opravljanju delovnih nalog velikokrat naleti na dolgoletne sosedske spore. Od njega je velikokrat odvisno, ali bo poskusil rešiti spor s poravnavo, ali pa se bo spor zaradi meritev morda še zaostрил. In seveda lahko optimizem, znanje in dobro razpoloženje kolegic in kolegov, ki se vsak dan srečujejo z ljudmi na terenu, pripomorejo, da se spori rešujejo in ne nastajajo novi, da se ljudem povrne zaupanje v institucije in našo stroko. Zato so dobri medčloveški odnosi v stroki tudi pomemben prispevek k uspešnemu delu in razvoju geodetske dejavnosti.

Pred vami je tretja številka revije tega letnika. Kot je že običaj, bi se rad tudi tokrat zahvalil vsem, ki ste kakor koli pripomogli, da je v reviji spet veliko zanimivega branja in da je sploh izšla. Bilo je toplo, pravzaprav vroče poletje, in nekateri se vročine niste prestrašili ter ste uredništvu poslali zanimive prispevke. Dnevi so vse krajši in morda bo branje ob večerih kar zanimivo. Če pa slučajno zaspate z revijo v roki, vam ne bo nihče zameril, saj po celodnevem delu včasih zmanjka moči. Preberite tisto, kar vas zanima oziroma kar je pomembno za vaš nadaljnji strokovni razvoj. Želim vam lepe jesenske dneve in prijetno branje.

dr. Anton Prosen
glavni in odgovorni urednik